

Τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο μακαριστής Ελένης Κυρανάκη στη Μονή Ταξιαρχών Πηλίου

/ [Ιερές Μονές](#)

Στην Ιερά Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχών Πηλίου λειτούργησε σήμερα ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος, παρουσία του Αναπληρωτού Υπουργού Μεταφορών κ. Κων/νου Κυρανάκη και πλήθους προσκυνητών.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβ. Ποιμενάρχης **τέλεσε το τεσσαρακονθήμερο Μνημόσυνο της μακαριστής Ελένης Κυρανάκη**, μητέρας του Αναπληρωτού Υπουργού Μεταφορών, εξαίροντας την αυθεντικότητα της πνευματικής της ζωής, την συνειδητή αγάπη της για τον Χριστό και την Εκκλησία και την μεγάλη αγάπη της προς το Μοναστήρι.

Νωρίτερα, στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην Ευαγγελική διήγηση περί της κλήσεως του Αποστόλου και Ευαγγελιστού Ματθαίου, ο οποίος

ήταν πρόσωπο εγνωσμένης αμαρτωλότητας, μισητός από τους συμπολίτες του, αφού ήταν υποχείριο των Ρωμαίων κατακτητών για την είσπραξη των φόρων, από τους οποίους απομυζούσε μεγάλα κέρδη. Παρά ταύτα, ο Κύριος τον καλεί να γίνει Μαθητής του, τον επισκέπτεται στο σπίτι του, προκαλώντας την μήνη των Φαρισαίων. «Ο Χριστός είδε μέσα του αυτό που υπάρχει σε κάθε άνθρωπο, την πνοή του Θεού», παρατήρησε ο κ. Ιγνάτιος. «Μέσα μας υπάρχει η εικόνα του Θεού, που ενίοτε αμαυρώνεται, λόγω της αμαρτίας, χάνεται από τα μάτια των ανθρώπων, αλλά δεν σβήνει ποτέ. Ο Κύριος είδε μέσα του αυτό που δεν έβλεπαν οι άλλοι και τόλμησε να τον καλέσει και να συνυπάρξει στο σπίτι του με τελώνες και αμαρτωλούς. Ο Χριστός αντιλαμβάνεται τις σκέψεις των Φαρισαίων και διακηρύσσει ότι θέλει το έλεος, την αγάπη, την ευσπλαχνία και την συμπάθεια και όχι τις τυπικές θυσίες, που γίνονται για τα μάτια των ανθρώπων, αλλά κρύπτουν μέσα τους υποκρισία».

Ο Ποιμενάρχης επεσήμανε την παγίδα της αυτοδικαίωσης, «εκείνων που πιστεύουν ότι η τυπική τήρηση του Νόμου και η συνέπεια στις διατάξεις της εκκλησιαστικής ζωής, αρκεί, την στιγμή που μέσα τους έχουν σκληροκαρδία, γίνονται κριτές όλων και θεωρούν ότι δικαιούνται αυτοί και μόνον την Βασιλεία των Ουρανών. Ο Κύριος στηλιτεύει την αυτοδικαίωση και διδάσκει ότι ήρθε στον κόσμο, για να σώσει τους αμαρτωλούς, εκείνους που βιώνουν την αληθινή μετάνοια, έχουν μέσα τους έλεος και συγχωρητικότητα για τους άλλους».

Ο κ. Ιγνάτιος αναρωτήθηκε πού τοποθετούμε ο καθένας τον εαυτό μας: «μήπως κρίνουμε και κατακρίνουμε τους άλλους; Μήπως επιλέγουμε την θέση των Φαρισαίων; Δίδουμε έλεος και βλέπουμε τον κάθε άλλον ως ζωντανή εικόνα του Θεού, ακόμα και τον πιο αμαρτωλό; Αναγνωρίζουμε την δική μας αμαρτωλότητα, ζητώντας το έλεος του Θεού; Δυστυχώς, η εικόνα που δείχνουμε, ενίοτε, οι άνθρωποι της Εκκλησίας, που τηρούμε τους Κανόνες, νηστεύουμε, εκκλησιαζόμαστε τακτικά, εμφανίζει συμπτώματα αυτοδικαίωσης και εύκολης κριτικής των άλλων. Ο μεγαλύτερος κίνδυνος για τον άνθρωπο της Εκκλησίας είναι να νιώσει αυτάρκης, δικαιωμένος. Όμως, η Εκκλησία συγκροτείται από τους αμαρτωλούς που μετανοούν, που παλεύουν με τον εαυτό τους και αποζητούν διαρκώς το έλεος του Θεού».

